

HOSPODÁŘSTVÍ NOVÉ DOBY

Je to jen názor...

Přední světový egyptolog prof. Bárta zabývající se vzestupy a pády civilizací, nás upozornil na sedm zákonů rozpadu civilizace / společnosti.

Ty jsou

- Všechny společnosti a civilizace jsou konečné. Mají počátek a konec. Na jejich počátku i konci je konflikt.
- Ke změnám dochází skokově, to co změnu spouští zpravidla není hlavní příčinou změny.
- To co přivede společnost na vrchol, to ji i zahubí.
- Každou společnost udržuje při životě funkční (i nepsaná) společenská smlouva mezi elitami a většinovou populací.
- Každá společnost je založena na sdílených hodnotách a implicitním (podvědomém) resp. nekanonizovaném (nepsaném) právu, leadershipu (vůdcovství) a vizi.
- Úspěch každé společnosti závisí na její schopnosti adaptace na vnější vlivy a měnícím se přírodním prostředí.
- Každá společnost je omezena objektivně levnými zdroji energie.

Není pochyb, že takovou změnu prožíváme v těchto dnech. Krizi, které čelíme odstartoval virus neboli konflikt a označil nám konec a následný začátek celé jedné epochy. Jedná se o skokovou změnu neboli krizi pádu efektivity kapitálu, tedy toho, co tuto společnost dovedlo na vrchol.

Kdybychom si prošli každý bod, tak dospějeme k názoru, že se již všechny body naplnily nebo vyčerpaly.

Stojíme před problémem a začínáme hledat řešení. Pozvali jsme nejlepší světové a domácí ekonomy, aby nám pomohli říct co dál.

Nechci být v žádném případě k těmto lidem nezdvorný, jsou to zajisté lidé, za kterými je úspěch a poctivá práce ve staré době.

V podstatě je to stejné, jako kdybyste vybrali úspěšné vzdělané šlechtice v končící epoše feudalismu a nástupu kapitalismu a požádali je, aby nám pomohli šlechtu svrhnout a zformulovat novou kapitalistickou elitu.

Pro lepší pochopení toho kde jsme byli a kam míříme, si udělejme velmi zjednodušený přehled na motivačních faktorech.

Byli jsme ovlivněni:

Faktorem existenčním, byla to doba, kdy se člověk musel postarat o svůj kmen a jeho existenci. Nerozhodovaly zde peníze, ale pouze motivace jak přežít.

Dále, **Faktor strachu**, který reprezentuje dobu otrokářskou a feudalismus. V této době bylo dominantní obdělávání půdy, tudíž největším zaměstnavatelem byl zemědělský sektor. Peníze nebyly nejdůležitější hodnotou, rozhodující byla půda.

Naši dobu ovládl **Faktor hmotné zainteresovanosti**.

Reprezentuje dobu průmyslovou, kapitalistickou.

Vše ovládá kapitál, člověk vykonává práci za odměnu, která je reprezentovaná penězi (kapitálem).

Půda již není nejvyšší hodnotou, ale jsou to výrobní prostředky a akumulace zisku (kapitálu)

Tento finanční kapitál byl významně regulován mezinárodní dohodou v Bretton Woods roku 1944.

Tento model se všemi jeho variantami velice výstižně popsal Michail L. Khazin: cituji: „Spojené státy tisknou peníze a tyto peníze jsou legalizovány prostřednictvím nadnárodních bank. Dále jsou s těmito penězi stavěny podniky v Číně a nebo skupovány výrobní prostředky v ČR a dalších zemích i třetího světa. Poté tyto podniky prodávají levné zboží do Spojených států a do vyspělejší západní Evropy. Všechno je skvělé! Existuje pouze jeden problém a to že od roku 2008 to přestalo fungovat!

Od této doby je hospodářský růst na pozadí rychlejšího růstu dluhu, to znamená, že reálný růst není skutečný“ konec citace.

Zakladatel politické ekonomie Adam Smith předpověděl tuto krizi efektivity kapitálu, když popsal, že kapitalismus má svůj začátek a konec.

Kapitalismus může fungovat pouze za předpokladu, že může neustále růst a expandovat. Planeta země má své hranice, tudíž i kapitalismus při své expanzi na své hranice narazil. Ekonomové to řešili expanzí v čase, kdy spotřebitelský úvěr dovolil spotřebitelům pořídit si něco co by si mohli koupit až v budoucnu a podnikatelé inkasovali zisky, které by také získali až v budoucnu.

To nás přivedlo k masivnímu zadlužení obyvatelstva.

Ekonomika ve světě nyní tvoří jeden celistvý systém rozdělení práce a kapitál už nemá možnost expandovat.

Ekonomové chápou jen cyklické krize nadvýroby a řeší je pořád stejně, dalšími penězi. Tento dluh je úročený a některé země již nejsou schopny platit ani úrok z dluhu vyplývající.

My jsme se dnes ale ocitli před krizí pádu efektivity kapitálu.

Jeden profesor s Kolumbijské univerzity konstatoval, že Česká Republika má nízké zadlužení oproti např. Německu, které má dvojnásobné zadlužení nebo Italské dokonce pětinasobné a i když se dnes víc zadlužíme a západní země se zadluží taktéž, tak stále budeme míň zadluženi a pořád na tom budeme podle něho dobře. Ano budeme, ale co ty země, kterým tento nový dluh způsobí, že už nebudou schopny splácet ani své úroky z celkového dluhu? Aby mohli dostat peníze, musí uspokojit bankéře a kdybyste je urazili, tak vám již nepůjčí a poptávka té země se na základě toho propadne. Kde prodáme naši produkci?

Jinými slovy, to co nás dostalo na vrchol, tak to tento systém zničí.

Druhý problém ekonomů je, že nejsou schopni identifikovat bohatství státu, tak jak to dokáže politická ekonomie.

Politická ekonomie je věda, která zkoumá, co má stát dělat, aby bohatl. Bohatství státu se nedá vyjádřit v kapitálu.

Ekonomika je shrnutí hospodaření určitého subjektu, například státu, organizace nebo jednotlivce.

Ekonomika ale akceptuje klam, když pracuje s úrokem který není podložen žádnou hodnotou, je to spekulace. Tento úrok je započítán jako dluh který generuje další peníze.

Čím víc si lžeme, tím větší generujeme dluh.

EKONOMIKA se nerovná HOSPODÁŘSTVÍ!

Dnes si tato slova zaměňujeme a to je špatně.

Ekonomika říká jakou cenu má infrastruktura, například most přes řeku, ale už nám neřekne jakou tento most má hodnotu společenskou a jak obohatil region svou funkcí.

Ekonomika nám nevyjádří, zda máme intelektuální znalosti takový most postavit nebo zda má společnost znalost postavit jadernou elektrárnu, tramvaj nebo zda máme znalosti si vyrábět potraviny. Ekonomiku zajímá cena a ne společenský dopad.

Neřekne nám, zda je stát schopen se starat o své obyvatelstvo například vytvářením pravidel aby nedošlo v regionu k nedostatku základních potřeb, zda je hospodářství schopno reagovat na vnější vlivy.

Ekonomika neposoudí, zda dokážeme správně vymáhat právo, zda toto právo není ovlivňováno vnějšími vlivy atd...

V bohatství státu jsou započítány intelektuální vlastnosti obyvatelstva, přírodní zdroje a schopnost (znalost) takové zdroje využívat. atd...

Vystudovaný ekonom proto není schopen tuto krizi řešit, protože akceptuje klam a nevidí to, co vidí hospodář.

Hospodář může naši společnost vymanévrovat ze současné nastupující ekonomické katastrofy.

Katastrofa se týká EKONOMIKY, ale nikoliv HOSPODÁŘSTVÍ. Silnice, mosty, domy i továrny zůstanou. Co se zhroutí je jejich finanční ohodnocení – tedy EKONOMIKA.

Jaké máme dnes možnosti.

Musíme pojmenovat základní problémy.

Globální kapitalismus nebo chcete-li finanční kapitalismus (od roku 1971) skončil 1.3.2020 a od tohoto data bude role a vliv finančníků exponenciálně klesat.

Globální hospodářství se již mění a reaguje na sektorové problémy. Spojené státy americké se již v roce 2016 rozhodly znovu industrializovat nebo chcete-li lokalizovat své hospodářství a již nevyvážet intelektuální hodnoty státu. Spojené státy americké ví, že jestli chtějí v budoucnu obstát, musí se postarat o své obyvatelstvo a proto začalo uzavírat své hospodářství. Velká Británie ji následuje a Evropská unie přestala reagovat na vnější vlivy, proto se při krizi začaly státy chovat taktéž lokálně.

První krok musí být uvědomění, že automobilový trh se může zhroutit, přitom na automobilovém trhu je české hospodářství založeno. V takovém případě by klesl náš výkon o 50%!

Podle statistiky stojí automobily na místě v průměru 95% svého času. To znamená, že auta se vyrábí na sklad, tento sklad je držen úvěrem a auta se skladují v ulicích našich měst, vesnic a domácností. Projedte se Prahou, Brnem nebo Ostravou kolik místa v tomto skladu zbývá.

Každá technologie, která má využitelnost 5% je k zamyšlení.

Osobní doprava se musí přeformulovat a výroba aut se drasticky změní.

Tváříme se jakoby se nás to netýkalo, jsme signatáři zelené dohody kterou iniciovali v OSN, přitom na tento nový pohyb obyvatel není připravena naše energetika, nebo je? Pojetí přepravy obyvatel v budoucnu bude stejný?

Stát se nesmí dostat do situace, kdy bude vydíratelný ekonomy ze soukromého sektoru.

Stát se musí ujmout role hospodáře, konsolidovat hospodářství podle potřeb obyvatelstva, protože možnost dovozu a exportu se zásadně změní.

Abychom nebyli vydíratelní okolím, musíme mít vyřešeny dvě oblasti. Potravinovou soběstačnost a energetickou soběstačnost.

Stát si musí uvolnit ruce a postarat se především o své obyvatelstvo, aby následně mohl přizpůsobovat pravidla kde a jak směřovat naše hospodářství.

Takovým nástrojem může být zavedení základního nepodmíněného příjmu pro všechny.

Je to jednoduchý mechanismus, který v této kritické době srozumitelně všem zabezpečí základní potřeby obyvatelstva.

Je to přímý vztah občana se státem bez prostřednictví jakéhokoliv podnikatelského subjektu, tedy občan nebude existenčně vázán na podnikatelský subjekt.

Občané v takovém případě ekonomický pád firem přežijí a stát bude mít volné ruce pro nové směřování hospodářství. Podnik, který nebude mít budoucnost v novém hospodářském modelu nechá stát padnout a do jiných firem může stát vstoupit. Třetí skupina to zvládne bez zásahu, přitom i tato skupina pocítí výhodu nepodmíněného příjmu.

Spotřeba trhu bude podpořena a lidé nebudou ze strachu o budoucnost donuceni zavést extra úsporný mód, který by spotřebu dále zhoršoval. Životní úroveň se může tímto opatřením částečně stabilizovat.

Základní nepodmíněný příjem není žádný socialistický výmysl, ale mechanismus jak může stát jednoduše stabilizovat společnost.

Velká část obyvatelstva je již dnes placena ze státních prostředků. Nejenom důchodci, ale obrovská skupina státních, krajských i obecních úředníků, policie, armáda, školství, zdravotnictví (i to soukromé je placeno ze zdravotního pojištění) dále část stavebnictví (z veřejných zakázek) sektor justice atd. Nepřímo jsou pak z jejich příjmů placeny nejrůznější služby jako nájmy, stravování, kadeřníci, dopravci i výrobci nejrůznějšího zboží.

ČNB před několika lety odsála z našich peněženek přes 3.000 miliard Kč do zahraničí pod záminkou podpory exportu, neboli na podporu kapitalistické expanze. Dnes by pod stejnou logikou měly být peníze investovány do občanů a smysluplného přebudování hospodářství.

Stát se musí zabývat i situací, kdy je v České republice spotřeba peněžních výdajů na potraviny obyvatelstva 21% a vzbouření obyvatelstva nastává v případě když se toto procento přiblíží 40%. Důkazem tohoto pravidla je arabské jaro a mnoho dalších. My si dnes nemůžeme dovolit devastovat společnost extra revolucí.

Proto se nemůžeme ptát ekonomů, jak řešit současnou krizi. Pro ně je Základní nepodmíněný příjem nepřijatelný.

Musíme se ptát hospodářů a stanovit jim cíl:

VYBUDOVAT HOSPODÁŘSTVÍ NOVÉ DOBY

16.4.2020

Rostislav Čuba a Petr Blahynka